

תפ (רמלה) 19776-02-25 - מדינת ישראל נ' חיאן דגאמין (עציר)

ת"פ (רמלה) 19776-02-25 - מדינת ישראל נ' חיאן דגאמין שלום רמלה

ת"פ (רמלה) 19776-02-25

מדינת ישראל

נגד

חיאן דגאמין (עציר)

בית משפט השלום ברמלה

[11.11.2025]

כבוד השופט טל ענר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירת העסקת שב"ח (סעיף 2ב12(2) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952), לאחר שבתאריך 6.2.2025, במהלך היום, העסיק בעסק בניהולו בעיר לוד תושב האזור ללא היתרי שהיה.
2. הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם, וממנו עולה כי מדובר בצעיר בן 21, רווק, בוגר 11 שנות לימוד העובד במרפאה וטרינרית של הוריו. לשירות המבחן מסר הנאשם כי לא ידע שמדובר בתושב זר, טענה העומדת בסתירה להודאתו בפניו. מעבר לכך התרשם שירות המבחן מהיעדר דפוסים עברייניים וסבר שהעבירה נבעה משיקול דעת מוטעה. שירות המבחן התרשם כי הסיכוי שיחזור על מעשיו אינו גבוה ולא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. במישור הסנקציה המליץ שירות המבחן על צו של"צ בהיקף 150 שעות.
3. המאשימה בטיעונה לעונש עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בכך שהעסיק שוהה בלתי חוקי בתקופת מלחמה. המאשימה ציינה את הסיכון הפוטנציאלי מן המעשים והוסיפה והתייחסה לתיקון 38 לחוק הכניסה לישראל בו החמיר המחוקק את ההתייחסות העונשית לעבירות הסעה, הלנה והעסקה. בהתבסס על פסיקה התבקשתי לקבוע מתחם ענישה מ-9-24 חודשי מאסר, ולגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם שניתן לרצות בעבודות שירות. 4. הסנגור הדגיש כי מדובר בצעיר נעדר עבר פלילי, ללא דפוסים עברייניים, והעבירה בוצעה בשל שיקול דעת לקוי באותו יום ואין חשש שתישנה. לפיכך התבקשתי לאמץ במלואן את המלצות התסקיר.
5. בדברו האחרון שב הנאשם והביע צער על מעשיו.
6. מתחם הענישה ייקבע כמקובל לפי עקרון ההלימה, ובהתאם לערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה המקובלת.
7. עבירת ההעסקה מבוצעת לרוב משיקולים כלכליים, ועיקר חומרתה בפוטנציאל הסיכון הביטחוני הגלום בה, כשהמעסיק חושף את הציבור לסיכון הפוטנציאלי הנובע מהימצאות בתחומי ישראל של אדם שאינו מורשה להימצא בה, וכוונותיו ומעשיו בארץ אינן ידועים.
8. מאז פרוץ מלחמת חרבות ברזל חלה החמרה בענישה בגין עבירות הסעה, העסקה והלנת שב"ח שבוצעו בתקופת המלחמה, ובתי המשפט נוהגים להטיל עונשי מאסר בפועל, בעבודות שירות ואף מאחורי סורג וברית.

9. החמרה נוספת חלה לאחר כניסתו לתוקף של תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל ביום 8.4.24, הן בהחמרת העונש המרבי והן בקביעת עונשים מזעריים (לעבירות ההלנה וההעסקה נקבע קנס מינימום). מאז כניסת התיקון לתוקף, הצטברה פסיקה לפיה בגין העבירה של הסעת/העסקת שב"ח שבוצעה בעת המלחמה, גם לאחר תיקון 38, מתחמי הענישה כוללים עונשי מאסר, בפועל או בעבודות שרות, גם ברף התחתון של המתחם.
10. בענייננו מדובר בעבירת העסקה באחד ממופיעיה הקלים: העסקה של תושב זר אחד, למשך מספר שעות במהלך יום עבודה אחד. לצד זאת אציין כי משך ההעסקה הוא במידה רבה מקרי ונגזר מכך שהנאשם נתפס בו ביום.
11. להמחשת מדיניות הענישה העדכנית אפנה לפסקי הדין הבאים (בהבחנות הנדרשות):
א. עפ"ג 33548-02-25 יוספין נ' מדינת ישראל (10.7.25): העסקת פועל בניין למשך 5 ימים. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 12-24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. ערכאת הערעור הקלה בעונש לכדי 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות [מקרה חמור מענייננו - נסיבות מחמירות].
ב. עפ"ג 61601-01-24 חוש נ' מדינת ישראל (21.3.24): העסקת 3 שב"חים במאפיה למשך מספר ימים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתנים לריצוי בעבודות שרות, ובין 12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור נדחה [מקרה חמור מענייננו במספר המועסקים ומשך ההעסקה].
ג. ת"פ (קריית) 70772-03-25 מדינת ישראל נ' מרעי (11.5.25): העסקת 2 שב"חים למשך שבוע. נקבע מתחם שנע בין 9-20 חודשי מאסר [חמור מענייננו במספר המועסקים ומשך ההעסקה].
ד. ת"פ (נתניה) 12196-06-24 מדינת ישראל נ' גרבי (29.10.24): העסקת 2 שב"חים במשך יותר מחודש. נקבע מתחם שנע בין 9-24 חודשים ועל הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות [חמור גם כן מענייננו].
ה. ת"פ (רחובות) 50139-02-24 מדינת ישראל נ' אזברגה (10.7.24): העסקת שב"ח באתר בניה. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות ובין 8 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 2 חודשי מאסר בעבודות שירות [תיקון 38 לא חל על המקרה, אך גזה"ד ניתן לאחר כניסתו לתוקף].
12. בשים לב לאמור עד כה ולפסיקה הנוהגת מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שניתן לרצות על דרך של עבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשי מאסר על תנאי וקנס.
13. באשר לגזירת העונש, מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, שהודה במיוחס לו ושירות המבחן התרשם ממנו לחיוב. לכן יש לגזור את עונשו ברף התחתון של המתחם שקבעתי. עונש המאסר המותנה וכן הקנס ייקבעו בתאם לדבר המחוקק באשר לעונשים המזעריים, וזאת משלא מצאתי טעמים מיוחדים לסטות מכך).
14. אין עילה לקבל את עתירת ההגנה לסטייה לקולא ממתחם הענישה ואימוץ מלא של המלצות התסקיר. כידוע, סטייה לקולא ממתחם הענישה תיתכן בעיקרה מטעמי שיקום בלבד (בכפוף לחריגים מעטים שאינם מענייננו). לנאשם אין נזקקות טיפולית והעבירה על פי טיבה אינה כזו שדורשת מענה טיפולי. לרוב היא מבוצעת ממניע כלכלי, לא פעם על ידי נאשמים נורמטיביים לחלוטין, שאינם צריכים 'להשתקם' מדבר-מה, אלא פשוט להימנע מהפרת החוק.
15. גם שירות המבחן אינו מבסס את המלצתו על שיקולי שיקום, על שיקולי ענישה שגרתיים כגון גילו הצעיר של הנאשם ועברו הנקי. בכך בכל הכבוד גולש שירות המבחן למלאכת גזירת הדין שאינה מוטלת עליו, ופשיטא שאין בפני שירות המבחן את התמונה המשפטית הרחבה הכוללת למשל גם את שינויי החקיקה העדכניים ואת מדיניות הענישה הנוהגת.
16. לאור האמור יגזר דינו של הנאשם במתחם הענישה, בתחתיתו אך ללא סטייה ממנו, ויוטלו על הנאשם העונשים הבאים:
א. 75 ימי מאסר בפועל. הנאשם ירצה עונש זה בעבודות שירות החל ביום 8.1.2026, בהתאם לחוו"ד הממונה.
ב. תשעה חודשי מאסר מותנה, לבל יעבור במשך שנתיים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל.
ג. קנס בסך ₪ 5,000 או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים מיום 1.1.26 ואילך.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.
ניתן היום, כ' חשוון תשפ"ו, 11 נובמבר 2025, במעמד הצדדים.